

Nr 356**av herr Polstam m. fl.****om krav på halv- eller helljus vid färd med motorfordon i mörker.**

Enligt 51 § 1 mom. andra stycket i VTF stadgas: "I stället för stadgad lykta för sken framåt må motsvarande parkeringslykta användas på väg, där tillfredsställande belysning är anordnad."

Något enhetligt mått på "tillfredställande" belysning föreligger ej. Därför överläts till den enskilda trafikanten att själv bedöma, huruvida vägbelysningen är tillfredsställande eller ej. Detta har medfört att alltför många fordonsförare kör på parkeringsljus i bl. a. städer och tätorter, där det finns väg- eller gatubelysning men där densamma ofta är otillfredsställande. Även i regn, dis eller dimma framförs många gånger fordon på parkeringsljus, sannolikt på grund av att många förare tycks tro att de själva ser bra. De inser inte att andra trafikanter inte ser dem, och däri ligger en mycket stor risk, eftersom inte alla människor är utrustade med god syn. Gångtrafikanter, speciellt barn och gamla, är i detta avseende särskilt utsatta.

Från trafiksäkerhetssynpunkt borde det därför inte vara tillåtet att över huvud taget framföra fordon med enbart tillkopplat parkeringsljus, även om tillfredsställande vägbelysning någon enstaka gång kan påvisas. Ett fordon med enbart parkeringsljus tillkopplat är alltför ofta på grund av väglag och väderlek omöjligt att upptäcka. I stället borde halvljuset vara självskrivet.

Från hösten 1971 har man i Västtyskland förbjudit användning av enbart parkeringsljus vid framförande av fordon. Parkeringsljuset får endast användas vid parkering och uppställning av fordon.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen beslutar att hos Kungl Maj:t begära förslag om förbud att framföra fordon med enbart parkeringsljus tillkopplat.

Stockholm den 20 januari 1972

AKE POLSTAM (c)
ERIK GLIMNÉR (c)

ERIK LARSSON (c)
i Öskevik